

Samenhangende aanpak: haalbaar of niet?

2017

FASE 2 VAN HET ONDERZOEKSPROJECT 'MET ELKAAR, UIT ELKAAR'

Opbrengsten van de leerbijeenkomsten in de pilotgebieden
Dalfsen, Deventer en Zwolle

Met Elkaar, Uit Elkaar

Samenhangende aanpak: haalbaar of niet?

Publieksversie rapport Fase 2 van het onderzoeksproject *Met Elkaar Uit Elkaar*

Opbrengsten van de leerbijeenkomsten in de pilotgebieden Dalfsen, Deventer
en Zwolle

'In 2013 werden de twee broertjes Julian en Ruben door hun vader gedood. Hun ouders waren in een vechtscheiding verwickeld en verschillende instanties hebben het gezin begeleid. Het oordeel van de inspecties Jeugdzorg en Gezondheidszorg luidde dat de bij het gezin betrokken instellingen voldoende gericht zijn geweest op een veilige en gezonde ontwikkeling van de twee kinderen. Er is adequaat gehandeld en er is gewerkt volgens bestaande wet- en regelgeving, protocollen en afspraken. De bij het gezin betrokken hulpverleners wisselden tijdig en volledig informatie uit met elkaar en met de ouders.

De inspecties geven aan dat er weinig effectieve hulpverleningsmethoden voorhanden zijn om een impasse te doorbreken bij wie ouders in strijd zijn. De meeste factoren die een belangrijke rol spelen bij de instandhouding van het probleem liggen buiten de invloedssfeer van jeugdzorg en gezondheidszorg. Volgens het onderzoek betreft dit factoren zoals de juridische strijd tussen ouders, de financiële gevolgen van een scheiding en het visieverschil dat tussen ouders kan bestaan over het belang van de kinderen' (bron: Rapport Casusonderzoek Zeist, Inspectie Jeugdzorg en Gezondheidszorg, 2013)

Achtergrond van het project Met Elkaar, Uit Elkaar

In de regio IJsselland hebben tien organisaties middels subsidie van ZonMw het project *Met Elkaar, Uit Elkaar* ontwikkeld om een samenhangende aanpak in (complexe) scheidingsproblematiek met betrokken organisaties en professies te realiseren. Het project is verdeeld in drie onderzoeksfasen: 1) de inventarisatiefase waarin de ervaringen en meningen van professionals over de complexiteit van de problematiek werden verzameld en die inmiddels afgerond, 2) een evaluatiefase waarin het samenwerken in drie pilotgebieden wordt gevolgd op basis van de gegevens uit de eerste fase en 3) de rapportage en borging van uitkomsten en leerervaringen. De conclusies en aanbevelingen in de onderzoeksfase 1 (2016) zijn te vinden in de publieksversie *'Afstemming is niet altijd gemakkelijk'* (2016).

In fase 2 zijn de verschillende organisatie en professies in drie pilotgebieden (Dalfsen, Deventer, stadsdelen Rivierenwijk en Zandweerd en Zwolle, stadsdeel Stadshagen) in drie leerbijeenkomsten per pilotgebied met elkaar gaan samenwerken. Verschillende organisaties en professionals zijn hiervoor uitgenodigd en hebben vanaf mei 2016 tot januari 2017 geëxperimenteerd in het realiseren van een samenhangend (preventief) ondersteuningsaanbod bij (complexe) scheidingsproblematiek.

Het onderzoek wordt uitgevoerd door het lectoraat Jeugd van het kenniscentrum Gezondheid en Welzijn van Windesheim. Fase 3 is de rapportering van het onderzoek het borgen van de leerervaringen van de betrokken professionals in de leerbijeenkomsten. Het onderzoeksrapport is opvraagbaar bij het lectoraat Jeugd van Windesheim.

Deze publieksversie beschrijft de conclusies en uitkomsten van de onderzoeksgegevens die uit de drie pilots zijn gekomen. Vervolgens noemen de onderzoekers een aantal discussiepunten en adviezen en wordt ingegaan op de kwaliteit van het onderzoek. Verder zijn de deelnemende organisaties en professies in de drie pilotgebieden vermeld.

Doel en vraagstelling onderzoeksfase 2 en 3 Met Elkaar, Uit Elkaar.

Het project *Met elkaar, Uit elkaar* heeft als hoofddoel een veilige situatie voor kinderen in scheidingen te creëren in de regio IJsselland, ook als er sprake is van een complexe scheidingsproblematiek. Het concrete doel van onderzoeksfase 2 is om een samenhangende aanpak te realiseren door betrokken organisaties en professies in de ondersteuning van gezinnen met (complexe) scheidingsproblematiek, zowel op lokaal als regionaal niveau.

De vraag die in dit onderzoek centraal staat is:

Op welke wijze werken organisaties en professies in de drie pilotgebieden in de regio IJsselland samen om een samenhangende aanpak van (complexe) scheidingsproblematiek te realiseren?

De volgende deelvragen komen voort uit de centrale vraag:

1. Wat zijn de kenmerken van de drie pilotgebieden?
2. Wat zijn volgens de professionals die deelnamen aan de leerbijeenkomsten de opbrengsten? (Succesfactoren, knelpunten en verbeterpunten van de leerbijeenkomsten.)

3. Hoe ervaren professionals de werkwijze en samenwerking in de (drie) leerbijeenkomsten?
4. Wat zijn de meningen en ervaringen van deelnemende professionals over de opbrengsten van de samenwerking en de samenhangende aanpak in (complexe) scheidingssituaties?
5. Wat zijn de uitkomsten en leerervaringen, vastgelegd in concrete producten?

Om de verschillende deelvragen te beantwoorden zijn er vier verschillende deelonderzoeken verricht.

Deelonderzoek één (deelvraag 1) betreft een inventarisatie en beschrijving van de betrokken organisaties en professies in de drie pilotgebieden. In *deelonderzoek twee* (deelvraag 2) zijn de negen leerbijeenkomsten van de drie pilotgroepen geobserveerd en het realiseren van een samenhangende aanpak geëvalueerd. In *deelonderzoek drie* (deelvraag 3) wordt 58 professionals naar hun meningen en ervaringen gevraagd door na iedere pilotbijeenkomst dezelfde enquête in te vullen.

In *deelonderzoek vier* zijn negen betrokken professionals geïnterviewd en worden hun meningen en ervaringen geëvalueerd en geïnventariseerd. *Deelvraag 5* wordt in de rapportage van het onderzoek vastgelegd.

Conclusies, uitkomsten en discussie

Er is in Nederland sprake van een veelzijdig, maar ingewikkeld en complex ondersteuningssysteem bij (complexe) scheidingen met veel betrokken organisaties en (vrijgevestigde) professionals (hulpverleners en juristen) die aparte protocollen, procedures, opdrachten en deskundigheid hebben en allen een bijdrage leveren. De zogenoemde 'eilandenstructuur' blijft bestaan, ondanks de opdracht tot één plan, één aanpak. Er is nog teveel sprake van uiteenlopende politieke, financiële en bestuurlijke belangen en structuren.

De betrokken professionals zijn in grote mate betrokken bij het onderwerp en zijn bereid om tijd, energie en aandacht te besteden om tot een betere samenwerking te komen. Wat betreft de inhoud van het werk tonen professionals zich integer en hebben steeds de intentie om ouders met scheidingsproblematiek en de betrokken kinderen zo goed mogelijk te begeleiden.

Het doel van professionals was om beter samen te werken en de bereidheid daartoe was groot. Professionals bedoelen met samenwerking: het leggen van de eerste contacten, in een eerder stadium met elkaar samenwerken en sneller en goed verwijzen. Er zijn individuele (nieuwe) samenwerkingscontacten ontstaan en is er kennis en inzicht opgedaan over de werkwijze en expertise die professionals hebben over elkaar. Het was een goede eerste verkenning, maar er zijn geen concrete en structurele samenwerkingsafspraken gemaakt. Wat een samenhangende aanpak is en wat er nodig is om dit te realiseren is nauwelijks aan de orde gekomen. Professionals vinden dan ook dat er een vervolg nodig is om iets 'nieuws' te ontwikkelen.

Volgens professionals moeten alle betrokken professionals in een casus in beeld zijn, moet er in een vroeg stadium met ouders en betrokken professionals (ook advocaat) worden overlegd, moeten de stappen duidelijk zijn en moet er één (neutrale) regisseur zijn die beslissingsbevoegd is, zodat hulp en doorverwijzing is gewaarborgd. Verschillende specialisten moeten in een vroeg stadium kunnen worden ingeschakeld en het hulpaanbod dient duidelijk te zijn. Professionals zien graag een wederzijds initiatief om elkaar te informeren, te adviseren, te betrekken en terug te koppelen. Een aantal professionals noemt dat er slechts enkele (gespecialiseerde) professionals onderdeel moeten zijn van een samenhangende aanpak.

Het leggen van de juiste contacten wordt bemoeilijkt omdat professionals onvoldoende op de hoogte zijn van elkaars expertise. Ideeën die men had over elkaars werkwijze en expertise klopten niet en men kenden elkaars positie in de keten, taken en rollen en werkwijze onvoldoende.

De wetgeving over privacy, geheimhouding en gegevensuitwisseling staat volgens professionals samenwerking en een samenhangende aanpak in de weg. In een vroeg stadium moet de medewerking van ouders en kinderen (ouder dan 16 jaar) worden geregeld door duidelijke afspraken te maken. Zorgen hebben professionals over de facilitering van betrokken professionals in tijd en geld. Gemeenten dienen, volgens professionals, te investeren in een vervolgtraject. Verder vond een deel van de professionals dat voorkomen dient te worden dat advocaten de strijd tussen ouders vergroten als ze één ouder vertegenwoordigen.

Professionals zien een belangrijke preventieve werking in de versterking en erkenning van de positie en het handelen van de 'eerste betrokken professional'. Genoemd worden: Interne begeleider, schoolmaatschappelijk werker, huisarts, medewerkers wijkteam/Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG), praktijkondersteuner huisartsen (PoH-'er). Deze professional heeft de taak om duidelijk te krijgen in welke van de verschillende fases de scheiding zich bevindt, goed door te vragen, eerder af te stemmen met andere professionals en indien nodig, door te verwijzen naar een specialist, een aandachtsfunctionaris in bijvoorbeeld een wijkteam of CJG of naar het juiste hulpaanbod. Dit kan alleen als er voldoende kennis en inzicht is in de problematiek, er voldoende handvatten zijn om te handelen en als vooral het (laagdrempelige) hulpaanbod duidelijker is.

Professionals in de werelden van hulp en recht zijn meer bereid tot samenwerking, maar van een structurele samenwerking is geen sprake. Hulpverlenende professionals zeggen eerder advies en informatie te vragen bij advocaten. Er is bij hen meer bewustzijn dat vFAS-advocaten/mediators (vFAS staat voor vereniging voor Familierecht Advocaten en Scheidingsmediators) in het belang van kinderen kunnen handelen en zij hebben ervaren dat er wordt uitgegaan van een gezamenlijke verantwoordelijkheid van ouders. De idee dat advocaten die één ouder vertegenwoordigen in een scheidingsprocedure, escalerend handelen, blijft gehandhaafd.

Professionals erkennen dat het creëren van duidelijkheid in de juridisch en financiële zaken in een scheiding kan bijdragen aan rust en dat onduidelijkheid en onenigheid over deze zaken escalerend kunnen zijn.

Betrokken professionals zijn het er over eens dat in een samenhangende aanpak sprake dient te zijn van een gezamenlijkheid in visie, uitgangspunten, doel en werkwijze. Zij vinden dit een moeilijke opdracht, omdat duidelijk is dat er verschillen zijn, maar dat zij afzonderlijk overtuigd zijn dat de eigen aanpak meestal het beste is. Dat wat 'schuurt' werd onvoldoende aangeroerd en een scherpe dialoog werd omzeild, van een aanspreekcultuur is niet of nauwelijks sprake, waardoor er geen inhoudelijke keuzes zijn gemaakt.

Er zijn verschillen over het wel of niet tegelijkertijd met beide ouders spreken, het wel of niet betrekken van kinderen, wel of niet systeemgericht werken, de wijze waarop je ouders benadert, de aandacht voor de dieperliggende problematiek (angst, verdriet, woede) bij scheiding en wat professioneel handelen is. Professionals zien het voeren van deze discussies wel als een uitdaging, maar voelen zich nog niet veilig en vertrouwd genoeg om deze tot in de kern te voeren.

Professionals hebben consensus over dat beide ouders verantwoordelijk zijn, dat zij moeten communiceren en dat mediation daar een geschikte methode voor is. Professionals spreken nauwelijks over de betekenis van ernstige psychiatrische problematiek bij één of beide ouders die volgens schrijvers de mogelijkheid beperkt om met beide ouders te bespreken (Storms en Gerritzen (2014)). Deze schrijvers vinden dat mediation dan nauwelijks kans van slagen heeft en de verhouding tussen ouders negatief kan beïnvloeden. Het valt op dat de bijdrage van de GGZ minimaal was, terwijl kennis en inzicht in deze problematiek onontbeerlijk blijkt te zijn.

Als blijkt dat ouders niet in staat zijn met elkaar te communiceren, zou de aanvaarding van parallel solo ouderschap de-escalerend kunnen werken. Andere schrijvers, zoals van (Lawick (2012) vinden dit in de meeste situaties niet acceptabel, omdat kinderen dan de brug moeten slaan in plaats van de ouders.

In dit onderzoek vinden professionals dat escalatie kan worden voorkomen als alle betrokken professionals op een juiste wijze professioneel handelen. Dit geldt voor zowel de professionals in het voorveld als de (vrijgevestigde) professionals die zich deskundige noemen. Veel betrokken professionals zijn handelingsverlegen, in die zin dat zij niet voldoende bekwaam zijn en bovendien zich onvoldoende bewust zijn van deze onbekwaamheid.

Onvoldoende bewust en bekwaam is men in de wijze waarop ouders worden benaderd, in de mate waarin hun ervaringen en verhalen wordt geluisterd, in de erkenning en verdieping in de onderliggende problematiek (pijn, verdriet, angst, woede) van een scheiding en in de onvoldoende vaardigheid zich te positioneren.

Verder is er structureel te weinig kennis over de rechtspositie van ouders en kinderen bij scheiding en de privacy en geheimhoudingsregels bij uitwisseling.

Een sterk zelfreflecterend vermogen is nodig om te weten wat je kan, om op tijd te consulteren, om te erkennen dat je voor deze zaak (nog) onvoldoende expertise bezit en om tijdig door te verwijzen. Nog steeds wordt door te lang wachten, escalerend gewerkt en zwaarder opgeschaald dan nodig is geweest.

Uit het voorafgaande blijkt dat veel professionals vinden dat hulpverlening en ondersteuning bij scheidingsproblematiek specialistisch werk is. Professionals uit zowel hulp als recht (met name de vFAS- advocaten) vinden afzonderlijk dat zij specialisten zijn, maar of men elkaars specialisatie voldoende erkent, is in dit onderzoek nog onvoldoende gebleken.

De professionals zijn heel tevreden over de inhoud van de leerbijeenkomsten en de wijze waarop deze door de voorzitters, coördinatoren en de projectleiders werden (be)geleid.

Een aantal professionals constateert dat in de pilotgroepen het accent is gelegd op de hulpverlenende professionals die in de drie verschillende pilotgroepen zijn gekozen door de projectleiders, voorzitters van de leerbijeenkomsten en betrokken coördinatoren. Een aantal deskundigen werd door professionals gemist, zoals de VO-scholen, (meerdere) advocaten en mediators, jongerenwerk, GGZ. De individuele keuzes zijn zorgvuldig afgewogen door de coördinatoren, voorzitters en projectbegeleider zelf en gebaseerd op een aantal objectieve maar ook subjectieve elementen, zoals samenwerkingsrelaties, directe benadering van contacten, enz.

Uitkomsten uit het onderzoek

Het onderzoek en de leerervaringen van de professionals hebben geleid tot de volgende uitkomsten, die bruikbaar kunnen zijn als aanbevelingen voor de vaststelling van het vervolgtraject.

1. Ontwikkel een samenwerkingsstructuur, waarin de volgende professionals: de eerste professional, de aandachtsfunctionaris/specialist in scheidingen/ scheidingsregisseur/gezinscoach/en het hulpaanbod duidelijk worden gepositioneerd en waarin de lijnen duidelijk zijn voor zowel ouders en kinderen als professionals. Dalfsen en Zwolle hebben hiervoor al een Stappenplan gemaakt.
2. Ken elkaars taken, rollen, deskundigheid en werkwijze.
3. School alle professionals in de wet- en regelgeving en de positie van ouder en kinderen rondom scheidingen, ouderschap en gezag en privacy, geheimhouding en gegevensuitwisseling en de betekenis voor en de vertaling in de dagelijkse werkpraktijk.
4. Vind een wijze om alle betrokken collega's en (vrijgevestigde) professionals in hulpverlening en advocatuur (gemeentelijk en regionaal) te betrekken.
5. Vind een wijze om ouders en kinderen goed te informeren over de hulp- en ondersteuningsstructuur in gemeenten en de regio (flyers, website, enz.)
6. Faciliteer organisaties en professionals om vervolg te geven aan deze ontwikkelingen. In de drie pilotgroepen zijn al vervolgafspraken gemaakt.

7. Ontwikkel scholing voor de 'eerste professional', over professioneel handelen met kennis en inzicht, basishouding en vaardigheden gebaseerd op de conclusies in het onderzoek.
8. Ontwikkel scholing voor (vrijgevestigde) professionals die ouders ondersteuning bieden bij scheidingsproblematiek over professioneel handelen met visieontwikkelingen, met kennis en inzicht, basishouding en vaardigheden gebaseerd op de conclusies in het onderzoek.

Discussie

Het voorgaande is het verslag van de pilotbijeenkomsten en vormt daarbij de bevinden van de deelnemende professionals. In deze paragraaf gaan de onderzoekers dieper in op die bevindingen. Tijdens het onderzoek is een aantal zaken aan de orde gekomen die volgens de onderzoekers kritische aandacht vragen.

Over de door professionals gehanteerde begrippen 'eerste professional', voorveld, deskundigen, specialisten, aandachtsfunctionarissen, moet duidelijk zijn wat deze inhouden, zonder dat duidelijk is en wat deze professionals kunnen en mogen doen in een samenhangende aanpak. Als hierover geen consensus is, is spreken over voldoende kennis en inzicht en voldoende handvatten te vanzelfsprekend. Het werkveld dient zich hierover explicieter naar elkaar te durven uit te spreken en belangrijke verschillen te bediscussiëren.

In dit onderzoek ligt een veronderstelling dat een samenhangende aanpak en een betere samenwerking leidt tot minder escalatie in (complexe) scheidingsproblematiek, maar dit kan nog niet door onderzoek worden bevestigd. Hetzelfde geldt voor de aandacht van professionals voor het gebruik en toepassen van een aantal practice based methodieken en voorgeschreven protocollen in de aanpak. Het alleen toepassen van de methodieken en protocollen betekent nog niet dat er sprake is van bekwaam en bewust professioneel handelen, zoals ook uit het rapport van de inspecties in de zaak Julian en Ruben naar voren komt.

Bekwaam en bewust professioneel handelen kan volgens professionals een belangrijkere bijdrage leveren in het de-escaleren van (complexe) scheidingsproblematiek dan tot nu toe wordt aangenomen. Het kan er ook toe leiden dat de aanpak van scheidingsproblematiek niet escaleert, zodat het een preventieve functie heeft.

De houding van een professional wordt nog teveel bepaald door de intentie om te zorgen voor ouders en een oplossing te bieden voor de problemen die ze hebben. Belangrijk is dat professionals zorgen dat ouders voldoende in staat zijn om ondanks de ontregeling die de scheiding biedt weer de kracht te krijgen om verantwoordelijk te zijn. Cottyn (2014) geeft aan dat het beter is om de strijd 'te begrijpen in plaats van te stoppen'.

Er is veel meer aandacht nodig voor de wijze waarop er met beide ouders wordt gesproken, de (werk)relatie met beide ouders, het met durf innemen van de positie die noodzakelijk is om escalatie te voorkomen en de aandacht en erkenning voor en het omgaan met de onderliggende problematiek zoals (pijn, verdriet, angst, woede) problemen in de strijd tussen ouders. Dit kunnen existentiële vragen zijn die onvoldoende ruimte hebben gekregen.

In het onderzoek is niet te zeggen of en in welke mate de keuzes voor hulpverlenende professionals als voorzitter, coördinator en begeleider bepalend zijn geweest voor de resultaten en conclusies in het onderzoek. Niet kan worden gezegd of een juridische achtergrond zou hebben geleid tot een andere inhoud van de leerbijeenkomsten, anders conclusies en uitkomsten. Hetzelfde geldt ook voor de samenstelling van de verschillende pilotgroepen. Professionals geven zelf te kennen dat er vertegenwoordiging mist uit het recht (zoals advocaten/mediators/rechters) en GGZ/GGD. Het is in dit onderzoek niet te zeggen of een andere samenstelling met meer vertegenwoordigers uit het recht of de GGD/GGZ zou hebben geleid tot andere conclusies en uitkomsten.

Adviezen

Op basis van de onderzoeksgegevens, conclusie en discussie kunnen de volgende adviezen aan de projectgroep en het werkveld worden gegeven.

1. Creëer consensus over de gehanteerde begrippen in de samenwerking, welke positie ze hebben in een samenhangende aanpak en wat ze moeten kunnen en weten. Het gaat in ieder geval om: de eerste professional, het voorveld, de deskundige, de specialisten, de aandachtsfunctionarissen.
2. Draag zorg voor een scherpe dialoog over de verschillende visies, gehanteerde uitgangspunten en werkwijze tussen hulpverleners en rechtspraak en hulpverleners onderling en creëer een setting waarin men elkaar kan en durft aan te aanspreken.
3. Creëer bij de vaststelling van andere vormen van samenwerking meer draagvlak door een evenwichtige samenstelling tussen hulpverlenende professionals en vertegenwoordigers van het recht.
4. Stel concreet en samen met het werkveld vast wat bekwaam en bewust professioneel handelen inhoud op het gebied van kennis, inzicht, handelen en bied handvatten om te positioneren.
5. Zorg dat opleidingen voor sociaal werkers professioneel handelen bij scheidingsproblematiek in het curriculum borgen. Kenniscirculatie tussen hulp en recht is hiervoor noodzakelijk.
6. Verricht vervolgonderzoek dat gericht is op bekwaam en bewust professioneel handelen in scheidingsproblematiek en waarin ook de onderliggende problematiek van scheiding een plaats krijgt.

Kwaliteit onderzoek

Het is belangrijk om een kritische blik te werpen op dit onderzoek. De uitkomsten en adviezen zijn fors en vragen om flinke investering van professionals, gemeenten, organisaties en professies. De volgende kanttekeningen moet echter worden gemaakt.

Weliswaar hebben 58 professionals meegewerkt aan de leerbijeenkomsten, maar deze bijeenkomsten waren in een steeds wisselende samenstelling van professionals: slechts enkele professionals zijn de drie bijeenkomsten aanwezig geweest en een aantal professionals heeft zich ook gedurende het traject laten vervangen. Verder zijn negen vertegenwoordigers van drie pilotgebieden geïnterviewd maar er bestaat een mogelijkheid dat de individuele meningen en ervaringen niet representatief zijn voor de 58 betrokken professionals en de andere professionals in de regio IJsselland. De representativiteit van de professionals in het recht is al eerder aan de orde gekomen. Deze was te beperkt.

Verder betreft het project drie verschillende pilotgebieden met een vertegenwoordiging van stads- en gemeentelijke gebied. Voor het onderzoek is het van belang dat een aantal betrokken organisaties en professies in deze pilotgebieden werken binnen de regio IJsselland waardoor de gegevens voldoende representatief zijn.

Ondanks deze tekortkomingen is er naar de indruk van de onderzoekers een redelijk goed beeld geschetst over het realiseren van een samenhangende aanpak en de uitkomsten en leerervaringen van professionals die leiden tot minder (complexe) scheidingsproblematiek. Deze indruk is gebaseerd op de congruentie van resultaten tussen de verschillende deelonderzoeken en de verwachtingen die bij de er bij de deelnemende organisaties in het project bestaan.

Een belangrijke conclusie is dat er goede dingen gebeuren. Tegelijkertijd is er ook nog een aantal verbetermogelijkheden, vooral op het terrein van gezamenlijkheid in visie, uitgangspunten, doel en werkwijze en professioneel handelen. Dat vraagt ook om meer en betere scholing.

Gegevens over de organisaties en professies in de drie pilotgebieden die hebben deelgenomen aan het onderzoek.

Dalfsen

Voorzitter: William Schrikkergroep (WSG)
 Coördinator projectgroep: Coördinator Sociaal Kernteam Dalfsen (SKT)
 Projectbegeleider: William Schrikkergroep *WSG)

Tabel 2 Betrokken functies in Dalfsen per deelnemende organisatie/professie

Organisatie	functie
William Schrikker Groep (WSG)	Gedragswetenschapper Jeugdbeschermer, gebiedsmanager
Gemeente Dalfsen	Jeugdconsulent (2 deelnemers)
Jeugdbescherming Overijssel	Gezinsvoogd
Politie Dalfsen	Coördinator huiselijk geweld en eengerelateerd geweld Ketencoördinator huiselijk geweld, lid Sociaal Kernteam (SKT)
GGD IJsselland	Jeugdverpleegkundige
Heilig Hart school	Intern begeleider
Vitree	Gezinshulpverlener
Trias Jeugdhulp	Teamlid ouderschap na scheiden
Raad van de kindbescherming	Raadsonderzoeker
Stichting Maatschappelijk Opbouw Nieuwleusen (SMON welzijn)	Coördinator jongerenwerk
Hidding Breuls Meijerink Advocaten	Advocaat/mediator
De Kern	Maatschappelijk werker
Vechtstede notarissen	Notaris
L2L mens en werk	Begeleider scheiden en opvoeden

Deventer

Voorzitter: Jeugdbescherming Overijssel (JBOV)
 Coördinator projectgroep: Vertegenwoordiger gezinscoaches gemeente Deventer
 Projectbegeleider: Jeugdbescherming Overijssel (JBOV)

Tabel 3 Betrokken functies in Deventer per deelnemende organisatie/professie.

Organisatie	Functies
Jeugdbescherming Overijssel	Gedragswetenschapper/Praktijkbegeleider Jeugdbeschermer
Gezinscoaches Deventer	Gezinscoach (twee deelnemers)
Panta Rhei	Intern begeleider
Sociaal Wijkteam Deventer	Sociaal werker (twee deelnemers)
Raad voor de Kinderbescherming	Raadsonderzoeker
Pactum Jeugd- en Opvoedhulp	Ambulant hulpverlener
Sine Limite	Intern begeleider (twee deelnemers)
St. Bernardusschool	Intern begeleider
Ekkel & Hilhorst Huisartsen	POH-GGZ
GGD	Verpleegkundige
Dimence	Systeemtherapeut Sociaal psychiatrisch verpleegkundige
Meldpunt Bijzondere Zorg	Coördinator Huiselijk Geweld
Mr. Mediators	vFAS familierechtadvocaat en mediator.

Zwolle

Voorzitter: Jeugdbescherming Overijssel (JBOV)
Coördinator projectgroep: Teamleider wijkteams Zwolle
Projectbegeleider: Sociaal wijkteams Zwolle

Tabel 4 Betrokken functies in Zwolle per deelnemende organisatie/professie

Organisatie	Functie
Trias	Ouderschap na scheiden
Gezondheidshuis	POH-GGZ
Gezondheidshuis	Huisarts
Politie	Wijkagent
JGZ	Jeugd Gezondheidszorg
Dimence	Directrice
Jeugdbescherming Overijssel	Jeugdbeschermer /Gedragswetenschapper
Basisscholen	Zorgcoördinator (2)
Sociaal wijkteam	Schoolmaatschappelijk werker Medewerker Sociaal Wijkteam (2)
Sociaal wijkteam/de Kern	Teamleider Sociaal
Veilig thuis	Onderzoeker
Mindfit	Preventiemedewerker
Kuijpers	Mediator
Raad voor de Kinderbescherming	Raadsonderzoeker
Kadera	Kadera opvang ? Maatschappelijk werker?
Koerhuis Kersten	Familierechtadvocaat/echtscheidingsspecialist
Jeugd GGZ	GGZ-psycholoog